

**НАЦІОНАЛЬНИЙ ЮРИДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЯРОСЛАВА МУДРОГО**

**АСОЦІАЦІЯ ВИПУСКНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОГО ЮРИДИЧНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ЯРОСЛАВА МУДРОГО**

**МАТЕРІАЛИ VII ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА СУЧАСНОЇ ЮРИСПРУДЕНЦІЇ»**

**Харків
2016**

УДК 340.12.001

ББК 67.0

М 34

Відповідальні за випуск:

О.О. Нанарова – член Секретаріату Асоціації випускників Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Асоціація випускників Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Матеріали VII Всеукраїнської наукової конференції «Теорія та практика сучасної юриспруденції». – Х.: ФОП Бровін О.В., 2016. – 460 с.
ISBN 978-617-7256-29-7

М 34

Тези друкуються мовою авторів у авторській редакції.

Адреса редакційної колегії: вул. Пушкінська, 77, к. 222П, Харків, 61024, України.

УДК 340.12.001

ББК 67.0

**© Асоціація випускників
Національного юридичного
університету імені Ярослава Мудрого**

ISBN 978-617-7256-29-7

"Господарсько – правові аспекти питання про надання послуг поштового зв'язку"

Поштовий зв'язок є одним із основних засобів приймання, обробки, перевезення та доставки поштових відправлень, фінансових послуг, а також інших комерційних послуг. Проте основною функцією поштового зв'язку є своєчасне та якісне забезпечення всіх регіонів нашої держави послугами цього сегменту [1].

Окремі аспекти ринку послуг зв'язку були дослідженні такими науковцями, як В. Мазуренко, В. Мухіна, О. Князева, О. Тер-Степанян, Ю. Остапенко. Втім проблематика функціонування ринку послуг поштового зв'язку в контексті нових економічних реалій була досліджена частково.

Послуги поштового зв'язку в Україні є одним із основних сегментів ринку зв'язку, який контролює Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації. Основним та єдиним державним оператором є "Укрпошта," яка являє собою економічну монополію на ринку зв'язку національного оператора [2, с.257].

Послуги поштового зв'язку в Україні на законодавчому рівні поділяються на послуги загального користування та спеціального призначення. Аналіз положень нормативно-правових актів, де надається невичерпний перелік послуг дозволяє дійти висновку щодо критерію за яким би визначався їх розподіл на універсальні та спеціальні послуги. Із змісту цих послуг, можна запропонувати критерій функціонального призначення.

Поштовий зв'язок загального користування здійснює Національний оператор, тобто "Укрпошта" – Українське державне підприємство поштового зв'язку, яке надає такі види універсальних послуг, які у свою чергу поділяються на базові та додаткові. До базових належать виключно пересилання письмової кореспонденції (прості та рекомендовані листи, поштові картки, бандеролі, секограми та дрібні пакети) [1]. Отже, саме національний оператор повинен задовольняти необхідні вимоги споживача щодо універсальних послуг поштового зв'язку по всій території держави за доступними для населення тарифами [3].

До спеціальних послуг належать послуги, які не виконують роль функціонального призначення, що не може бути встановлено сферою діяльності національного оператора зв'язку, наприклад, надання супутніх послуг, розміщення реклами. Щодо супутніх послуг, то їх не доцільно відносити до сфери національного оператора зв'язку, тому, що вони надаються Державною міграційною службою України.

Поштовий зв'язок спеціального призначення - зв'язок, що забезпечує передачу секретної та/або службової інформації шляхом застосування відповідних організаційних та технічних заходів [4]. До інфраструктурних елементів ринку послуг зв'язку також належать : Державна фельд'єгерська служба України та Державне підприємство спеціального зв'язку. На нашу думку, саме ці два суб'єкта уповноважені надавати послуги спеціального призначення, як-то охоронні послуги, кур'єрську службу тощо.

Ми вважаємо, що ринок послуг поштового зв'язку значно прискорює свій рух, це пов'язано із введенням нових інформаційно-телекомунікаційних систем та технологій. Поштові послуги електронного характеру є більш дешевими та зручними ніж традиційна (фізична) пошта. Саме цей фактор сприяє підвищенню якості послуг та посиленню конкуренції, що значним чином впливає на процес ціноутворення за умови відповідного рівня державного регулювання відповідних ринкових відносин [5, с.105].

В той же час, на сьогодні відсутні нормативно встановленні вимоги щодо ведення реєстрів суб'єктів господарювання, які надають послуги поштового зв'язку в Україні. Також не застосовується процедура ліцензування, яка на нашу думку є важливим засобом

державного регулювання діяльності з надання послуг поштового зв'язку на міжнародному рівні.

Вищевикладене дає змогу стверджувати, що проблема розвитку ринку поштового зв'язку є актуальною та важливою в господарському обороті, а тому потребує своєї подальшої розробки та вдосконалення питань правового регулювання зазначеного сегменту ринку зв'язку та інформації

Список використаних джерел.

1. Економічна теорія: Політекономія: підручник. – 6-те вид., перероб. і доп / за ред. В.Д. Базилевича. – К.: Знання. – Прес, 2007. – 719 с.
2. Про поштовий зв'язок: Закон України від 04.10.2001, №2759 – III // Відом. Верхов. Ради України. – 2002 – №6 – Ст. 39.
3. Наказ Українського державного підприємства поштового зв'язку «Укрпошта» від 24.12.2014, № 956 – [Електронний ресур] – Режим доступу : <http://post.cv.ua/i/1736491.doc>
4. Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України: Закон України від 23.02.2006, № 3475 – IV // Відом. Верхов. Ради України. – 2006 – № 30 – Ст. 258.
5. Мазуренко В. Господарсько – правове регулювання діяльності із надання послуг поштового зв'язку // Підприємництво, господарство і право. – 2005. – № 6 – С. 105 – 108.

Лук'янова Олена Віталіївна

студентка, 4 курс, 46 група

Санакоева Надія Романівна

студентка, 4 курс, 44 група

ПЮІ НУЮ ім. Ярослава Мудрого

СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ «ТОРГІВЛЯ» ТА «ТОРГОВЕЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ»

Здійснення як внутрішньої, так і зовнішньої торговельної діяльності потребує чіткого правового регулювання. У першу чергу необхідно дати визначення поняття торговельної діяльності, її ознак, дослідити правовий статус суб'єктів, які можуть її здійснювати, та з'ясувати співвідношення понять «торговельна діяльність» і «торгівля».

Історію виникнення та розвитку торгового права, поняття та ознаки торгівлі досліджували А. І. Камінка, В. А. Удінцев, О. Ф. Федоров, П. П. Цитович, Г. Ф. Шершеневич та ін. Зазначені дослідження є вкрай недостатніми враховуючи те, що торговельна діяльність займає все більший сегмент ринку та потребує її детального врегулювання.

Згідно із ст. 263 ГК господарсько-торговельною є діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання у сфері товарного обігу, спрямована на реалізацію продукції виробничо-технічного призначення і виробів народного споживання, а також допоміжна діяльність, яка забезпечує їх реалізацію шляхом надання відповідних послуг. У ч. 2 ст. 263 ГК, законодавець поділяє господарсько-торговельну діяльність на види — зовнішню та внутрішню торгівлю. Отже, у ГК терміни «торгівля» та «торговельна діяльність» вживаються як синоніми.

Проаналізувавши норми чинного законодавства України, можна виділити такі ознаки торговельної діяльності:

1. вид господарської діяльності (торговельна діяльність може бути підприємницькою і здійснюватися для отримання прибутку, а може мати непідприємницький (некомерційний) характер;
2. особливий суб'єктний склад (суб'єкти господарювання);
3. особлива сфера здійснення торговельної діяльності (сфера товарного обігу);